

NOST

listopad 2020

Obsah

- [1 Pocity prváka](#)
- [3 Stezka v oblacích](#)
- [5 Rozhovor – Eliška Žilinská](#)
- [7 Rozhovor – Kateřina Drdová](#)
- [9 Rozhovor – Kateřina Maňasová](#)
- [11 Přiznání gympláků](#)
- [12 Gymplácká křížovka](#)
- [13 Irské tance](#)

NOST

Milé čtenářky, milí čtenáři,

vítejte u letošního prvního čísla Novin Studentstva!

Před necelými dvěma roky jsme byli pouze skupinka kamarádů, která kromě společných návštěv Schlattauerovy kavárny chtěla dělat i něco produktivního. Erik Zábucký s Tomem Holubem tehdy přišli s nápadem školního časopisu a od té doby se pod jejich vedením podařilo vydat čtyři čísla (tímto bych jim také chtěla poděkovat – jak za práci na NOSTu, tak za naše přátelství). Erik však nyní odešel do Prahy na DAMU rozjíždět svou (zajisté hvězdnou) hereckou kariéru – tím se post šéfredaktora vyprázdnil. Netuším, jak jsem se na tomto místě ocitla já a jestli tuto práci budu dělat dobře, budu se však snažit. To je jediné, co můžu slíbit. O co přesně se ale snažit budu?

V první řadě by tento měsíčník mohl začít opravdu vycházet jednou za měsíc.

Za druhé bych chtěla časopis otevřít vám všem. I když do Šlatiny samozřejmě někdy můžeme zajít, nechci složení

redakce limitovat pouze na mé stávající kamarády. Chci, abychom si díky NOSTu vytvořili přátelství nová. A to se vlastně nemusí vztahovat jen na redakci, ale na celou školu. Přeji si, aby NOST probouzel zajímavé diskuse nebo vám ukazoval nové příležitosti. Abyste se díky nám cítili méně sami.

My, osoby stojící za NOSTem, jsme pojítkem mezi časopisem jako takovým a čtenáři. Chci, abychom hranici mezi časopisem a vámi rušili. Abyste se cítili být součástí. Stojíme o vaši zpětnou vazbu, můžete za námi přijít si popovídat o naší tvorbě, o čemkoliv. Můžete do časopisu sami přispět – jednorázově, či „vstoupit“ do redakce. Nemusíte udělat nic z toho – můžete prostě jen tak existovat, ale už jen to, že tohle čtete, hodně znamená.

Díky, že jste.

***Příjemné čtení přeje
Barbora Trčková***

POCITY PRVÁKA

Asi všichni prváci první týden na nové škole položí alespoň jednu z otázek: „Máme říkat profesore, nebo učitelí?“, „Jak se jmenuješ?“, „Kde je ta učebna?“, „To byl profesor?“ nebo dokonce „Jak že je ta cesta od vlaku ke škole?“. V naší třídě se tyto dotazy opakovaly denně... Takže, jaký článek by měla prváčka napsat na začátek roku? Pocity prváka!

První den mě od naší kmenové učebny dělilo pár kroků a myslela jsem si, že bude všechno v pořádku a budu mezi prváky. Omyl. Vešla jsem do místnosti a koukala na mě třída plná cizinců, neviděla jsem jediného známého spolužáka ze základní školy. V hlavě se mi rozeznělo: „PÁNKA, PÁNKA, PÁNKA!“ Rychle jsem si sedla, kde bylo místo. Pak vešel pan třídní profesor a najednou by bylo slyšet i špendlík spadnout.

K prvnímu ročníku určitě patří i organizační věci jako Bakaláři, office 365, obědy a další novinky. Jako prváci jsme si už zažili i adapták, kde jsme se měli stmelit, a já si myslím, že se nám to povedlo. Když s lidmi, které znáte asi dva dny, skoro zabloudíte v lese a v tomtéž lese hledáte ubytování pomocí online map, docela vás to stmelí. Garantujeme! Taky je skvělý nápad poslat pět holek, aby obcházely chaty a snažily se vyprosit sirky na oheň. Tady, ale už negarantujeme, že na vás nezavolají policii... Nám naštěstí jen zatáhli závěsy před obličejem.

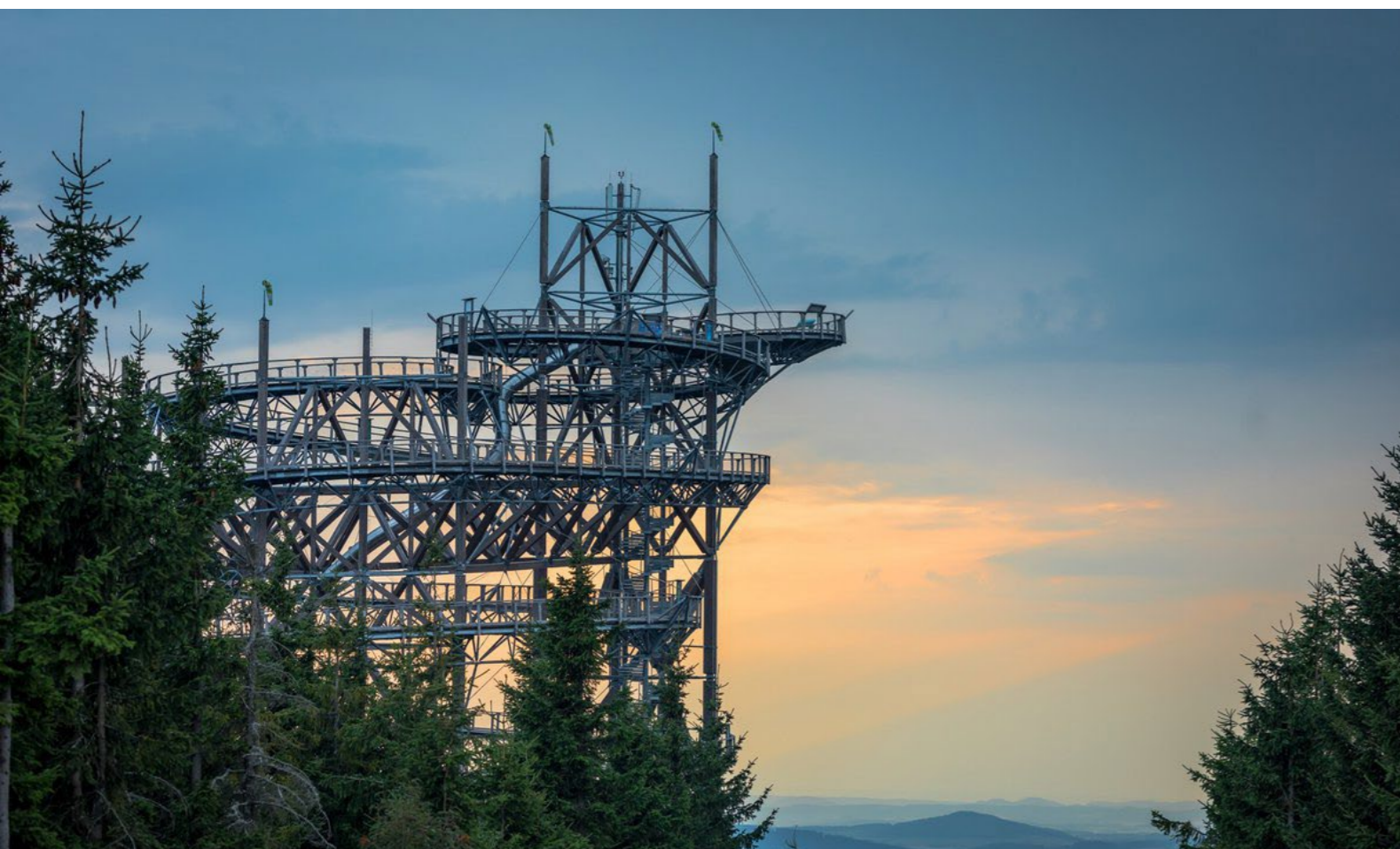
Po adaptačním kurzu přišel seznamovací týden s novými profesory/učiteli. Můžu vám říct, že každý profesor/učitel řekl aspoň jeden způsob této věty: „Dejte mi čas do vánoc, to bych si vás už mohl(a) pamatovat.“ Nad touto větou jsme se zasmáli, ale měli pochopení, protože zapamatovat si 3 nové třídy je náročné.

Po krátkém čase, co uplynul, jsme si docela zvykli na novou velkou školu, hodně moc schodů, a musím se pochlubit, že většina z nás již trefí na záchod. O cestě do tělocvičny se ještě pro jistotu bavit nebudeme, ale to přijde... Myslím si, že to přežijeme.

Justýna Mikulenková, 1.A

PO ČESKU TAM A ZPĚT

Stezka v oblacích

Pokud si chcete udělat výlet na kole či jednoduše pěšky, tak je ideální zajet si do obce Dolní Morava. Název je na první pohled v celku zavádějící, protože se nenachází ani na jihu Moravy, ale na severovýchodě Čech. Na pohled druhý si člověk okamžitě všimne řeky Moravy protékající skrz a hlavně pramenící pod Králickým Sněžníkem, který je coby kamenem dohodil.

Z Valmezu se do těchto končin ČR člověk dostane normální jízdou autem bez jakékoliv dopravní zácpy za trochu více než dvě hodiny, případně s dlouhou čůrapauzou za trochu více než dvě a půl hodiny. To není až tak strašné, ne? A to člověk kousek jede i po dějdičce. Poté, co přijíždíte k cíli, si dejte pozor na laicky řečeno „první odbočku vpravo“, protože můžete skončit ne u v teplých dnech frekventované atrakce, ale u poměrně krátké bobové dráhy a lanové dráhy „U Slona“.

Pokud ke Stezce v oblacích odbočíte nakonec správně, tak návštěvníky tohoto turistického místa čeká ještě jeden oříšek. A tím je parkování. Tedy... pokud si nechcete udělat kilometrovou procházku od „Slona“, stále do kopce, což lidé moc nechtějí. Jsou takoví, kteří si rádi někde zajdou, aby si udělali mikrotúru v podobě „dlouho do kopce a až pak rovinka“ a jiní, které na to moc neužije. Proto doporučení dne je „obraťte štěstěnu na svou stranu“. Věřte mi, budete ji potřebovat. Za teplých víkendových dnů bývá skoro zázrak sehnat hezké místo na parkování, pokud jste si proti sobě nepřátelili i zlaté rybky¹. A pokud se tak stalo, parkovací místo můžete hledat na středně velkém parkovišti za Wellness hotelem Vista.

Poté se vydrápete do kopečka a po pár schodech jste u pokladny a u Chaty Marcelka. Zde se můžete nejen najíst, ale se i ubytovat, popřípadě když jste na kole, tak i spravit píchlá kola. Z nabídky jídla, se dá vybrat třeba smažák, případně guláš nebo kuřecí „něco“ obalené v kukuřičných lupíncích s bramborem, popřípadě hranolky. A za docela levnou cenu. Do dvou stovek si člověk pořídí nejen hlavní chod, ale k tomu klidně i nějaký nápoj.

Ceny jsou také příznivé. Za jednu osobu 15+ zaplatíte za cestu tam a zpět plus vstup na hlavní letní atrakci - Stezku v oblacích 490 korun. A za dítě 370. Rodinné vstupné (2 dospělí a max. 3 děti) stojí 900 Kč. Mohlo by to být i mnohem horší, když si člověk vezme, že část ceny je výjezd a sjezd lanovkou a další část vstup na Stezku v oblacích.

Výlet na tohle místo z mého pohledu rozhodně stojí za to. Je zde krásný výhled, pěkná procházka a v neposlední řadě jde v zimě i lyžovat. Určitě si vezměte při případné návštěvě alespoň mikinu.

Adéla Stančíková

¹ zlaté rybky byly v Číně uctívány a staly se znakem manželského štěstí a harmonie (podle jednoho zdroje), případně přání úspěchu a velkého bohatství (podle zdroje druhého i třetího)

ROZHOVOR

Eliška Žilinská

Co Vás přivedlo na náš gympl?

Studovala jsem v Brně, a následně jsem v Brně i tři roky pracovala. Ale vždycky jsem si říkala, že by bylo fajn vrátit se na Valašsko, protože odtud pocházím. Kvůli koronavirové krizi jsem se sem vrátila a uvědomila si jak je to tady krásné. Když jsem našla na stránkách gymplu konkurz, poslala jsem životopis, pozvali mě na pohovor a přijali mě. A tak jsem tady!

Jak to vidíte s budoucností sboru?

No velmi slibně! Na tenhle rok plánujeme dva koncerty, jeden Vánoční a druhý na konci roku k oslavám sto padesáti let od založení gymplu. Postupně bych chtěla další roky přidávat soutěže, nějaké soustředění i výjezdy. Bude záležet na počtu členů a jaké budeme mít možnosti.

Co Vás baví? Co děláte ve volném čase?

Ve volném čase běhám. Když jsem před třemi roky začínala, myslela jsem, že to bude jen takové nárazové, ale nějak mě to chytlo a teďka opravdu třikrát čtyřikrát v týdnu pravidelně běhám. Uvažovala jsem i o závodech, ale zatím jsem se do žádných nepřihlásila. Jinak samozřejmě hraní na klavír, čtení, tanec... Je toho spousta.

S hudební výchovou se pojí i hraní na hudební nástroje, jaké jsou ty Vaše?

Klavír jsem studovala na konzervatoři v Brně, ale hraji i na další nástroje. Umím lehce na housle, flétnu, kytaru, něco málo bych zahrála i na cimbál nebo bubny.

Jakou hudbu máte ráda a jakou naopak zrovna nemusíte?

Poslouchám skoro všechno, záleží samozřejmě podle nálady. Někdy poslouchám jenom klasiku nebo někdy jenom popové nebo rockové písničky. Co opravdu nemusím tak je jediné rap.

Jaké bylo Vaše studium?

Já jsem studovala na pedagogické fakultě Masarykovy univerzity a musím říct, že se mi tam opravdu líbilo. Jak na katedře hudební výchovy i na katedře anglického jazyka jsou moc příjemní učitelé, snaží se studentům pomoci, nikdy se mi nestalo, že by mně někdo jen tak odbyl. Určitě doporučuji.

Učíte také angličtinu, máte nějaké zkušenosti ze zahraničí?

Ano, byla jsem v Anglii jako au-pair. Mám z toho takové smíšené pocity. Skrz jazyk to byla parádní příležitost, člověk se hodně naučil, také používat slangové a hovorové výrazy, které se ve škole často neučí. Na druhou stranu, ta práce sama o sobě mě moc nenadchla.

ROZHOVOR

Kateřina Drdová

Jakou jednu hlavní myšlenku by si měli studenti odnést z Vašich hodin?

To bych právě nechtěla, aby si odnesli jenom jedinou. Vždycky se snažím, aby studenti pochopili, že když se učí, třeba si uvedou nějaký praktický příklad a aby pro ně tak učivo bylo více pochopitelné. Zároveň aby se snažili danou látku i přepracovat do vlastních slov, pak se to líp učí a také lépe pamatuje. Myslím, že naučení jde ruku v ruce s pochopením.

Jak byla Vaše studia a proč jste se rozhodla právě pro češtinu a ZSV?

Vždycky jsem ráda četla, takže jsem se při výběru studií rozhodla pro český jazyk. Na střední škole mě zaujala filozofie, tak jsem k tomu vzala filozofii. Vystudovala jsem právě tyto dva předměty na Filozofické fakultě v Olomouci. Protože mě to hodně bavilo, a baví pořád, tak jsem si na vysoké škole přibrala ještě pedagogiku abych mohla tyhle předměty i učit.

Jak je Vaše oblíbené literární dílo?

Je toho spousta. Z těch českých autorů mám ráda třeba Jakuba Demla nebo Čapky. Z nových knížek třeba Petru Soukupovou, ta krásně píše! Nesmím zapomenout Jiřího Kratochvíla, od něho jsem přečetla snad všechno. Ráda si přečtu i naučné knížky. Vlastně není skoro nic, co bych neměla ráda, občas si přečtu i sci-fi, detektivky. Mlokterou knížku

odložím před koncem. Vždycky se snažím najít v knize alespoň něco, co za to stojí.

Jak jsou Vaše oblíbené společenské vdy?

Mám ráda psychologii, protože se to dá spojit i se životem a praktickou stránkou. Zároveň k tomu jde udělat spoustu aktivit, to jde i u politologie, tam je taky ta provázanost s aktuálním politickým děním. Takže vlastně ty obory, které je možné provázat s tím reálným životem. Myslím, že ty budou oblíbené i u studentů, nejen u učitelů.

Co je podle Vás v dnešn době důležité pro společnost?

Ono je to možn klš, ale z mého hlediska lingvisty a češtinre je to komunikace. Myslím, že bychom na ni v dnešn době neměli zapomínat. Komunikace a četba, nejenom sociln st, kde ta komunikace a slovní zásoba je dost omezen. To nemusí být nutn zle, je dobré ukázat i komunikaci ve zkratce a pomocí smajlíků a různých obrázků. Pro m jako pro lingvistu je to úžasné prostředí, když vidím, čím vším je možné se vyjádřit. Ale o to vc bychom neměli zapomínat na mezilidsk vztahy, komunikaci a četbu, kde najdeme tu krásnou slovní zásobu.

ROZHOVOR

Kateřina Maňasová

Jaký je Váš oblíbený jazyk?

Angličtinu považuji za nejužitečnější. Ale líbí se mi všechny – němčina, španělština, italština, romština, sinhálština. Každý jazyk je jedinečný v tom, že má svůj specifický systém, specifické zvuky a zvláštnosti. To mě na tom baví. Myslím si, že když v životě potkáte fajn lidi, začne se vám automaticky líbit i jazyk, kterým mluví. Tak to u mě bylo například s němčinou. V mládí se mi vůbec nelíbila, teď mi přijde fascinující včetně jejích rozmanitých dialektů.

Co je podle Vás nejdůležitější při učení nového jazyku?

Vnitřní motivace. Pokud mám v plánu cizí jazyk používat v praxi, jde to jako po másle. Pamatuju si, že mě na gymplu nebavila němčina. Proč – špatná knížka nebo špatný učitel? Vůbec. Bylo mi to k ničemu, nepotřebovala jsem to. V momentě, kdy jsem začala jezdit za prací do Německa, byla jsem schopna učit se sama několik hodin denně a šíleně mě to bavilo. Další důležitou věcí při učení se čehokoliv je poznat sám sebe, poznat, jak funguje můj mozek a co mi nejvíce pomáhá si věci zapamatovat. Když na to přijdete, je to velká výhra. Víte, kdybych mohla do škol zavést nějaké nové předměty, bylo by to Duševní hygiena a Poznej sám sebe.

Jaká je Vaše oblíbená kniha?

Mám ráda praktické knihy, které mi pomáhají zvýšit kvalitu mého života.

Momentálně mám dvě. Ta první se jmenuje Nejbarevnější kuchařka od Kamily Rundusové a specializuje se na asijskou kuchyni. Nejenže je v ní spousta skvělých exotických receptů, ale jsou v ní i informace o používání bylin, koření, klíčení výhonků či fermentování potravin. Tou druhou je Sněžte tu žábu! od Briana Tracyho. Je to o time managementu a sebe-rozvoji.

Máte nějaké cestovatelské zkušenosti ze zahraničí?

Ano. Osm let jsem žila ve Švýcarsku. Švýcarsko je multikulturní země, poznala jsem tam lidi různých národností a mentalit, bylo to velmi obohacující období mého života. Nicméně, za svou nejkrásnější cestovatelskou zkušenost považuji pětítýdenní dovolenou na Srí Lance, kombinovanou s přeletem do Malajsie a Singapuru. Neměli jsme předem absolutně naplánováno, co tam budeme dělat a co chceme navštívit. Půjčili jsme si auto, koupili si průvodce od Lonely Planet a cestovali jsme spontánně. Bylo to obrovské dobrodružství. Všem mladým lidem bych doporučila něco takového v životě podniknout.

Jak se Vám zatím líbí na gymplu?

Velmi. Příjemný a nápomocný pedagogický sbor, pracovití a bystří studenti. Takto to zatím vnímám.

Zpracovali: Dagmar Hrachovcová, Matyáš Fuksa

Přiznání gympláků

Za mnoho let, co jsem na gymnáziu, mě nesmírně potěšilo, když nám nová angličtinářka sdělila, že jí nemáme říkat "profesorko" ... První učitel, který přiznal, že když ono "prof." nemá před jménem, není jediný důvod ho tak oslovovat.

Celou dobu, co jsem na gymplu, mám crush na Krejčíře a nejradši bych ho pozvala do Šlaty na 2dcl.

Ahoj jsem tu (na gymplu) nová, je nás lichý počet holek a moje kamarádka se začala bavit s někým jiným. Teď si připadám jako nějaký opuštěný kůl v plotě:(. Neporadí mi někdo třeba, co jak dál?

↳ Odpovídejte

Ahoj jsem tu (na gymplu nová, je nás lichý...

Podobná věc se mi taky stala, zeptala bych se jí, proč se se mnou už nechce bavit, nebo se začala bavit s někým jiným, klidně i z jiné třídy/školy (tak jsem to udělala já). Víím, že je to dost těžké, ale takoví kamarádi většinou nejsou praví...

Kateřina Nováková

Gymple

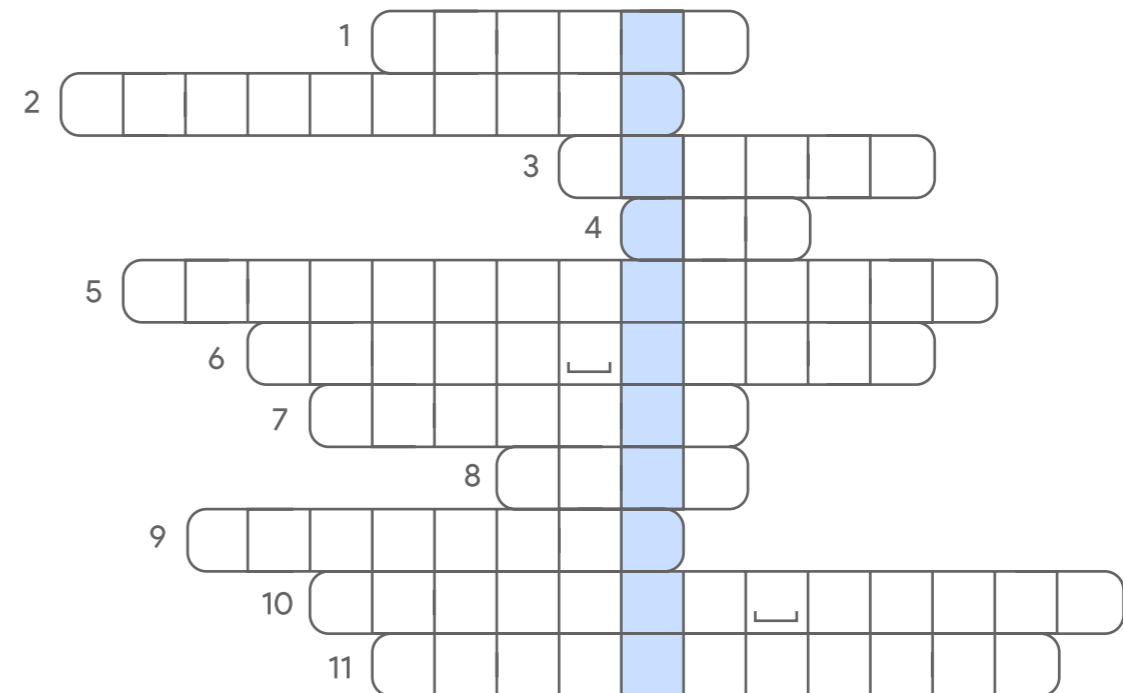
by Teresa Anna Kubieň

gympl křížovka

nalezen 1 výsledek pro vyhledávání „gympl křížovka“

- 1) Příjmení paní prof. abecedně ležící mezi panem prof. Husákem a Indrákem?
- 2) Oblíbená studentská akce, volně navazující na Bažanták?
- 3) Ulice, na které se nachází naše škola?
- 4) Zvíře, které je možno vidět z učebny fyziky?
- 5) Název oblíbené studentské kavárny?
- 6) Aprobace paní prof. Zetkové jsou: AJ, Dějepis a?
- 7) Příjmení jediného člena učitelského sboru s Ph.D.?
- 8) Jeden z hudebních nástrojů v učebně fyziky?
- 9) Tento rok slaví naše škola 150. výročí čeho?
- 10) Celé jméno našeho slavného absolventa, scénáristy a režiséra snímku "Všichni dobří rodáci"?
- 11) Příjmení velmi úspěšné absolventky GFPVM, hlavně v oborech chemie a biologie, nyní studuje na univerzitě v Oxfordu, Anglie.

Hlavní otázka: Kolik je na naší škole oficiálně _____ ?

mimoškolní aktivity

Irské tance

Když jsem s ostatními členy redakce NOSTu přemýšlela, co by se dalo do časopisu zařadit, napadlo nás, že nespočet lidí na gymplu má spoustu zájmů a koníčky, kterými by vás mohli inspirovat. A ačkoli zrovna gympláci nemají volného času nazbyt, věříme, že na koníček, který člověka baví, se čas najde vždycky. A proto je tady naše rubrika, díky které zjistíte, čemu všemu se můžete (nejen) ve Valmezu věnovat.

První aktivita, kterou vám v tomto čísle představím, jsou irské tance. Věděli jste, že zrovna takový neobvyklý kroužek byste ve Valmezu našli? Pokud ne, věříme, že jste už aspoň někdy slyšeli o show Lord of the Dance, která právě irské tance proslavila po celém světě. Přestože o nich už skoro každý slyšel, málokdo ví, o co přesně jde. Pojdme se na to tedy blíže podívat.

Irské lidové tance

Irské tance bych zjednodušeně rozdělila na step dancing (ten si ještě rozebereme později), který můžete znát právě z show Lord of the Dance, a na setové a ceilí tance. Mohli bychom je přirovnat k lidovým tancům u nás. V praxi je pak můžete poznat v některém z irských pubů, kde stačí vyřknout například název Walls of Limerick nebo Stacks of Barley a kdo tanec zná, jde tancovat. Tento styl je hodně jednoduchý, spíš než na obtížnost kroků a choreografie se klade důraz na rozpohybování co největšího množství lidí.

Irský step dancing

Pojdme ale zpět k step dancingu. Ten se dělí na dva styly podle toho, v jaké obuvi se tančí. A to na soft shoes a hard shoes. Soft shoes, jak název vypovídá, se tančí v měkkých tenkých kožených botách (ghillies, námi v česku nazývané ghilky) podobných baletním piškotům, ghilky se ale na rozdíl od nich zavazují pomocí dlouhých tkaniček několikrát ovázaných kolem chodidla a kotníku. Není divu, že soft shoes se přezdívá irský balet - tanečník se po většinu tance pohybuje s naprostou lehkostí na špičkách a s úsměvem, který navozuje pocit, že ani skoky do výšky několika desítek centimetrů mu nepůsobí sebemenší námahu.

U hard shoes nám zase název říká (hard = tvrdý, těžký), že se jedná o boty s tvrdou podrážkou opatřenou ozvučnicí na špičce a patě vytvářející typický klapavý zvuk, proto jim říkáme stepky. Při tomto stylu se tanečník drží spíše při zemi, nicméně i tady platí, že horní polovina těla se u tance příliš nepoužívá. Tanečník si drží pevný postoj, má zpevněný trup a ruce většinu choreografie spočívají volně podél těla, jen občas se použijí při držení se s tanečním partnerem.

Ale vždyť je to nuda

I když se irské tance po tomto popisu mohou zdát jako něco až moc škrobeného se strnulým držením těla, právě takto to být vůbec nemusí. Irské tance, jako každá jiná disciplína, mají spoustu pravidel, těmi se ale na 100 % řídí jen profesionální tanečníci na soutěžích nejvyšších kategorií (irské tance se dělí na čtyři – od nezákladnější Beginners, Primary, Intermediate, po nejobtížnější Open), ale my, kteří jsme na pomezí úrovně beginners a primary, bereme irské tance hlavně jako zábavu, takže si pravidla přizpůsobujeme tak, aby i zábavnými zůstaly. V choreografii se tedy nebojíme zapojovat horní část těla, celkově jsme uvolněnější a tanec pak působí přirozeněji. A hlavně, jak už jsem zmiňovala, více si to tak užijeme.

Přidej se k nám!

Tím se plynule dostávám k naší taneční skupině Oileán. Teď má za sebou bohužel méně aktivní roky, to už mě ale nebavilo, takže jsem se ujala vedení a letošním rokem jsme to zase nakopli. Ještě o prázdninách jsme pořádali irský večer pod širým nebem a v září nábor do kurzu irských tanců pro všechny věkové kategorie konající se každý pátek od 16:00 – 18:00 rozšířený o tanečky pro děti školkového věku od 15:00 – 15:50. Přestože začátek školního roku je pryč, nábor trvá dál, takže pokud vás irské tance zajímají, chtěli byste si je vyzkoušet a dozvědět se něco víc o stylech irské hudby a tance, moc rádi se s vámi na našich trénincích uvidíme.

Kde nás uvidíte?

Pokud jste ale přece jenom radši v roli diváka, máme také co nabídnout. Na jaře bychom chtěli dalším irským večerem oslavit svátek sv. Patrika. Budete mít možnost podí-

vat se na naše vystoupení, ale i si sami vyzkoušet již zmiňované ceilí a setové tance, a pokud vše půjde podle plánu, na melodii živé kapele. S tanci ale nevystupujeme jen na našich akcích. Pokud pořádáte oslavu, či jinou akci, neváhejte se nám ozvat, a my vám ozvláštíme program vystoupením nebo i výukou setových tanců pro veřejnost.

Jak jsem již zminila, podle kategorií jsme spíše začátečníci než pokročilí, neustále se ale zlepšujeme, máme nad sebou certifikovanou lektorku irských tanců, která za námi čas od času dojíždí, aby nás naučila nové věci. To je trénink klasiky, ale nadržujeme se jen toho – tvoříme choreografie na moderní hudbu, snažíme se je různě ozvláštňovat, takže stereotypu se u nás určitě bát nemusíte.

Co vám irské tance dají?

Pro mě je to především něco, co mě naplňuje – ať už samotné tancování, nebo učení druhých. To, že je to takto neobvyklá činnost, je ještě malý bonus navíc. Zároveň jsem moc ráda, že jsem právě v této skupině. Tím, že tancujeme pro radost, a ne hlavně proto, abychom se účastnili soutěží a sbírali ocenění, se nemusím bát přehnaného záprahu, který ve vrcholových sportech může vést k různým zraněním. Naopak se snažíme vše dělat tak, aby tělo co nejméně trpělo, dbáme na rozcvičky, protahování se a posilování. Svaly na nohou vám pak narostou ani nevíte jak, věřte mi. A samozřejmě největší plus jsou ostatní lidé, s nimiž můžete sdílet radost z činnosti, která vás baví. To je úplně nejvíce snad u všeho, ať je to tanec, nebo úplně jiná aktivita.

Zuzana Šimurdová

📷 @studentske_centrum_gfpvm

📷 @novinystudentsva